

Laulu Jaakot

K O N S E R T T I

Kauppaoppilaitoksella

lauantaina 30. 3. 1968 klo 19

O H J E L M A

Emil Genetz:

TERVE, SUOMEN MAA

Sulho Ranta:

KANSANSÄVELMÄ

Selim Palmgren:

MERENKULKIJAN KAIPAUS

Valter Aamodt:

HAVSALT

Väinö Pesola:

SUOMENMAA

* * *

F. A. Reissiger:

OLAV TRYGVASON

Lassi Utsjoki:

KISSANKELLO

Suomal. kansansäv.

sov. U. Jokinen

RAI RIITIA

Vermilanttilainen kansansäv.

Sov. Jaakko Linjama

SOTAMIEHEN LAULU "DANIEL HJORTISTA"

Unkarilainen kansansäv.

Jaakko Linjama

HEVOSPAINENEN HÄÄMATKA

* * *

Leevi Madetoja:

HÄN KULKEVI KUIN YLI KUKKIEN

Martin Koch:

Sov. Mauri Paananen

LAULU ONNESTA

P. J. Hannikainen:

KULKEISSANI VAINIOLLA

Johann Strauss nuorempi:

TONAVA KAUNOINEN

Kuoroa johtaa Mauri Paananen
Säestykset Magnus Westerlund

Tämä laulu on eräs säveltäjän 50 kuorolaulusta. Laululle on ominaista sen innoittunut isänmaallinen henki.

P. Mustapään (akateemikko Martti Haavio) runon mottona ovat sanat: Kun läkkiseppä Lindblad soitti hanurilla tupansa portailla.

Säveltäjä kuuluu suomalaisen kuorolaulun etevimpiin elvyttäjiin. Teos henkii voimakkaasti ihmisen kaipausta ja ikävää.

Tämän laulun kuoromme kuuli ja sai mukaansa konserttimatkallamme Bodö Hantverkerkoren'ilta. Laulussa on Pohjois-Atlantin merellinen henki: Ei ollut muuta kuin nämä kolme: myrsky, meri ja pineys.

Tämä on eräs Aleksis Kiven harvoista isänmaallisista runoista. Sävelmä ja runo muodostavat erään mittavimmista isänmaallisista musiikkimonumenteista.

Sävellys on saksalais-norjalaisen säveltäjän eräs tunnetuimpia kuoroteoksia. Siinä kerrotaan ensimmäisen muinaisnorjalaisen kristityn kuninkaan taistelusta ja kuolemasta.

Kesäinen idylli sinisistä silmistä ja kissankellosta.

Polkan tapaan kerrottu vanha tuttu tarina: Jos minä saan sen kunnian. Nyt sain, mutta nyt se loppui...

Tenorisoolon laulaa Sakari Ylisaari.

Pieni näyte heimokansamme kansanmusiikista. Luonteenomainen unkarilainen rytmi ja melodia.

Kainuulaisen runoilijan Eino Leinon ja pohjois-pohjalaisen säveltäjän teos, jonka suurenmoisella kauneudella tahdomme tervehtiä erityisesti kaikkia naiskuulijoitamme.

Realistisen ruotsalaisen työläiskirjailijan romanttinen runo ja hänen tunnelmoiva sävelmänsä ovat tehneet tästä laulusta "ikivihreän".

Säveltäjä on kuuluisien Hannikaisten isä. Tämän runon sepittäjä S. K. Kallio (Bergh) oli sokea ja hän soitti mielellään huilua. Hänen runonsa olivat koko aikakauden parasta suomalaista runoutta.

Maaailman kuuluisimpia valsseja, joka täyttää tänä vuonna 101 vuotta. Aito Wieniläinen tunne puhkeaa esiin polveilevassa rytmissä ja melodisessa rikkaudessa.